

Mlsný kocour

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj kamarádských vztahů, řečových dovedností, fantazie a představivosti, dramatických a divadelních dovedností, soustředění*

Věk: 6-7 let

Pomůcky: žádné

Postup: Jedním z mnoha příkladů, kdy se v dětských hrách prolíná takřka divadelní scénka s určitým typem dovednostní soutěže, je hra na mlsného kocoura. Děti vyberou ze svého středu kocoura a panímámu (jejíž roli většinou hraje dospělý). Ostatní představují krajáče s mlékem. Děti – krajáče se postaví do řady nebo do kruhu asi metr od sebe. Kocour jde za panímámou a pošeptá jí, jakého krajáče se chce zmocnit. Pak začíná hra i divadlo zároveň. Děti se snaží stát co nejpevněji a nejstabilněji, aby je kocour nemohl převrhnout nebo svalit na zem. Kocour pak obchází jeden krajáč za druhým, dělá, že k němu čichá a říká třeba: *„Takový pěkný džbánek... ale to mléko v něm nemá dost smetany... zkusím jiný... co tady tento?... ale ne, to mléko v něm je zkysané... a tady tento už vůbec nechci... zkusím třeba tento...“* S tímto monologem obchází kolem dětí, napíná je, vrací se, znovu k nim čichá. Krajáče mohou kocoura odrazovat nebo ho lákat: *„Pojd', ze mě se napij... takové mlíčko jsi ještě nepil,“* nebo: *„Podívej se pořádně, ve mně není nic, co by Ti chutnalo, jdi dál.“* Stejně tak panímáma může mlsného kocoura pobízet, odrazovat nebo i varovat před kocourem nějaký krajáč: *„Dej pozor, krajáčku, kocour dostal chuť na tvé mlíčko!“* nebo: *„Ty můžeš být klidný, tebe si kocour ani nevšimne, vždyť v tobě je mléko z minulého týdne!“* Může se samozřejmě jednat o planý poplach. Chvilí panímáma nadřuje krajáčům, chvíli kocourovi. Pak, v nečekaný okamžik, kocour vykřikne: *„Tebe chci!“* a snaží se vybraný krajáč svalit na zem. Když se mu to podaří, vymění si s ním role. Když ne, musí hrát mlsného kocoura dál. Tato hra se též může hrát bez postavy panímámy. V tom případě může kocour „zaútočit“ na libovolný krajáč.

Zkušenosti s realizací: *Při této hře je obzvlášť důležité, aby děti dodržovaly pravidlo, že jsme na sebe hodní (v našem případě srdíčkové pravidlo). Hru si s nimi můžeme zahrát, až když mají osvojené prosociální cítění a dokážou odhadnout, co bude bolet a co ne. Hra se dařila až po delší době, ale přinesla dětem jistou dávku zábavy a napětí. Pro její potřebu schopnosti řečových dovedností a fyzických kontaktů doporučuji hrát pouze s předškoláky.*

Zdroje:

Gato. M (2011). *150 nejlepších her pro děti i dospělé, ke kterým nepotřebujete vůbec nic.* Olomouc: Rubico.